

1898-10-27

AFSENDER

Johan Rohde

MODTAGER

Emil Hannover

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Arkivplacering:

Den Hirschsprungske Samling

TRANSSKRIFTION

27. X. 98. Nyhavn 22.

Kjære Ven! Om jeg nu kunde skrive Dem et
kjønt Brev til som Tak for Bogen om Eckersberg!

— Det kan jeg nu ikke. Men derfor skal

De dog have at vide, hvormegen Glæde Deres
Arbejde har voldt mig; — blant andet, fordi
jeg troer De sætter Pris derpaa.

De er en af de faa, hvis Dom over mit Arbej-
de har Værd for mig; og den Anerkjendelse, De
saa ofte har ydet mig, har været mig dyrebar.

— Jeg mener nu ikke, at mine Domme kan
gaa lige op med Deres; men jeg troer paa,
at der i vore Følelser er en vis Gjensidighed. —

Tro mig i hvert Fald, naar jeg siger Dem, at
Deres Bog er en udmærket, værdifuld, Bog, den
udmærkede Maler værdig, og tro mig dernæst,
at det har været et stort Plus til min Glæde,
at De har gjort denne gode Bog. —

Den er forøvrigt ikke blot i al Almindelighed en
god Bog, den er ogsaa en bog i rette Tid
som — troer jeg — faa vil faa Betydning for
noget, som er vigtigere end den Forening, som
har udgivet den. — Jeg véd kun, at mit
Hjærte har banket ved at tænke paa alle de
gode ærlige, danske Billeder, som De halvglem-
te har trukket frem igjen, og jeg troer det

[2]

gaar mangen en dansk Maler som mig. —
Deres Bog vil bidrage til igjen at fæstne Troen paa
det, der er det ene fornødne. —

Det var onde Dage for Dem, da De i sin
Tid lagde Grundstenen til dette store, fortjenstfulde
Værk, og da vi sad sammen derovre i Tønning
og søgte at adspredde os i den trykkede Stemning
ved at tale derom, og hvad det kunde blive til, da
saa jeg egentlig ikke Deres Fremtid i noget lyst
Skær.

Men under dette Deres lange Arbejde synes jo

den ene sorte Sky efter den anden at være
lettet, og De selv staar jo i Øjeblikket midt
i Solen, som en lykkelig Mand og sikker Mand,
hvem Fremtiden ikke længere synes at ville narre.
Deres Bog er et nyt Vidne herom. — Der er
derfor Grund nok for mig til at ønske Dem
til Lykke.

Deres gamle Ven

Johan Rohde

27. X. 98. Nynavn 22.

Kjære Ven! Om jeg nu kunde skrive Dem et
kjært Brev til som Tak for Bogen om Eckerberg!
— Det kan jeg nu ikke. Men derfor skal
De dog have at vide, hvormeget Glæde Dens
Arbejde har voldt mig; — blandt andet, fordi
jeg tror De sætter Pris derpaa.

De er en af de få, hvis Dorn om mit Arbej-
de har Værd for mig; og den Anerkjendelse, De
saa ofte har ydet mig, har vænt mig dyrbart.
— Jeg mener nu ikke, at mine Dornene kan
gaa lig op med Dens; men jeg tror paa,
at der i vor Følelse er en vis Gjensidighed. —

Tro mig i hvert Fald, naar jeg siger Dem, at
Dens Bog er en udmærket, værdifuld, Bog, den
iøjensynlige Maler værdig, og tro mig dernest,
at det har vænt et stort Plus til min Glæde,
at De har gjort denne gode Bog. —

Den er forøvrigt ikke blot i al Almindelighed en
god Bog, den er ogsaa en Bog i rette Tid
som — tror jeg — ~~for~~ vil give Belysning for
noget, som er vigtigere end den Forening, som
har udgivet den. — Jeg véd tem, at mit
Hjerte har banket ved at tænke paa alle de
gode ærlige, danske Billeder, som alle halvglem-
te har trukket frem igjennem, og jeg tror det

gaa, maagen en dansk Mads som mig. —
Dens Bøj vil bidrage til igjen at fæstne Troen paa
det, der er det ene fornødne. —

Det var endte Dage for Dem, da De i sin
Tid lagde Grundstenen til dette store, forlystelsfulde
Værk, og da vi sad sammen derom i Tænning
og søgte at adspore os i den trykteste Stemmning
ved at tale derom, og hvad det kunde blive til, da
saa jeg egentlig ikke Dens Fremtid i noget lyst
Skæer.

Men imidlertid dette Dens lange Arbejds synes jo
den ene sorte Seg efter den anden at være
lettet, og De selv staaer jo i Pjeblikket midt
i Solen, som en lykkelig Mand og sikker Mand,
hvem Fremtiden ikke længe synes at ville narre.
Dens Bøj er et nytt Vidne herom. — Der er
derfor Grund nok for mig til at ønske Dem
til Lykke.

Dens gamle Ven
JohanLunde